

**ΑΡΘΡΟ ΕΙΔΙΚΟΥ
ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ****Συμβουλές από ένα δάσκαλο****Θ. Ταμπάκης**

Προχθές που εφημέρευα είχα τόση δουλειά στο Νεογνολογικό τμήμα, που μόλις ξάπλωσα το βράδυ αποκοιμήθηκα αμέσως, στο άψε-σβήσε που λέει ο λόγος. Ονειρεύτηκα μια συζήτηση που είχα μ' έναν από παλιά γνωστό, σοφό παιδίατρο, το δάσκαλό μου. Καθόταν σταυροπόδι, ακριβώς απέναντί μου στο εφημερείο και κουνούσε με ασύντακτες κινήσεις τα χέρια του. Είχα καιρό να τον δω, ν' ακούσω τη λαλιά του κι οι υποσυνείδητες σκέψεις του φαίνεται πως σκαρφάλωσαν στο συνειδητό μου. Για την ακρίβεια ήταν τόσο μακρύς ο διάλογός μας (μονόλογος στην ουσία) που μετά βίας συγκράτησα τις παραινήσεις του: πρώτα για τους γιατρούς, μετά για τα παιδιά και τέλος για το ανθρώπινο περιβάλλον μας. Η αλήθεια είναι ότι με εξέπληξαν όλα αυτά τόσο πολύ, γι' αυτό και σας τα καταθέτω, προκειμένου να μοιραστείτε μαζί μου τα συναισθήματα που αποκόμισα.

Τι είναι αυτό που σας εκπλήσσει κ. Καθηγητά μου στους συναδέλφους; Τον πρωτορώτησα μόλις τον αντίκρισα.

Χαμογέλασε ελαφρά, μισοειρωνικά κι αμέσως απάντησε: ζείτε σα να μην πρόκειται να πεθάνετε ποτέ και πεθαίνετε σα να μην ζήσατε καθόλου! Χάνετε την υγεία σας προσπαθώντας ν' ανεβείτε όσο το δυνατόν γρηγορότερα τις σκάλες της επιστημονικής σας ανέλιξης. Άλλοι πάλι, προσπαθείτε να γίνετε πλούσιοι κι ύστερα χάνετε τα χρήματά σας προκειμένου να ξαναβρείτε την υγεία σας. Βιάζεστε να βγάλετε την παιδικότητά σας, όσο είστε μικροί, θέλετε γρήγορα να αποκομίσετε εμπειρίες κι ύστερα σα μεγαλώσετε παρακαλάτε να ξαναγίνετε παιδιά.

Ταράχθηκα τόσο πολύ μ' αυτές τις υποδείξεις, ώστε η έκφραση του προσώπου μου τον ανάγκασε να πάρει τα κρύα χέρια μου στα δικά του. Τα χάιδεψε! Έπειτα μείναμε και οι δύο σιωπηλοί, αλληλοκοιταζόμενοι για λίγο. Ο δάσκαλος ξαναπήρε το λόγο μόνος του, αυτός εξάλλου τον μονοπωλούσε και με το γαλήνιο ύφος του ξανάρχισε τις συμβουλές του.

Αγχώνεστε για το μέλλον των παιδιών σας, ενώ λησμονάτε το παρόν σας κι έτσι δεν ζείτε ούτε το μέλλον, αλλά ούτε το παρόν. Φοβάστε να αφήσετε τα παιδιά σας να τρέξουν, να σκαρφαλώ-

σουν, να χαρούν από μικρά γυμνάζοντας το σώμα τους. Τα φυλακίζετε με τις φοβίες σας κάνοντάς τα παχύσαρκα στο κορμί και στο πνεύμα, για να τα οδηγήσετε αργότερα σε κέντρα αδυνατίσματος.

Πύρινα τα λόγια του δασκάλου μου. Ξανάνιωσα άβολα φαίνεται, γιατί γύριζα και ξαναγύριζα πλευρό προκειμένου να ψυχάσω στο κρεβάτι μου. Ο καθηγητής μου δεν έλεγε να φύγει απ' το δωμάτιο. Οι συμβουλές του τελειωμό δεν είχαν. Άρχισα να νοιώθω ένοχος, πήγα ν' αντισταθώ, να του αντιμιλήσω, μα κοντοστάθηκα. Ο σεβασμός βλέπεις!

Η εποχή του βολέματος τελιώνει, είπε σε κάποια στιγμή. Όλα δείχνουν πως στον κόσμο μας τα παιδιά σαν μεγαλώσουν θα βρεθούν σ' ένα ανταγωνιστικό περιβάλλον, απαιτητικό, με εφόδια πολυδιάστατα. Σίγουρα εμείς δεν μπορούμε να υποκαταστήσουμε το σχολείο τους, μπορούμε, όμως, να τα προετοιμάσουμε παιδαγωγικά διαφορετικά. Με σωφροσύνη, με περίσκεψη, προσπαθώντας ν' ανακαλύψουμε τα ενδιαφέροντά τους. Πρέπει να τα κάνουμε πολίτες του κόσμου. Πρέπει να τα μάθουμε ν' αγαπούν πραγματικά, αλλά και ν' αγαπιούνται. Να μάθουν ότι δε μετράνε περισσότερο τα πράγματα, αλλά οι άνθρωποι που μας περιβάλλουν. Να μάθουν ότι δεν ωφελεί να συγκρίνουμε τους εαυτούς μας με τους άλλους. Να μάθουν ότι πλούσιος δεν είναι αυτός που έχει τα περισσότερα, αλλά αυτός που χρειάζεται τα λιγότερα!

Να μάθουν ότι με τα χρήματα μπορούν να αγο-

ράσουν τα πάντα εκτός από την ευτυχία.

Δύο άνθρωποι μπορεί να κοιτούν το ίδιο αντικείμενο και όμως να βλέπουν δύο διαφορετικά πράγματα. Δεν φτάνει πάντα να σε συγχωρούν οι άλλοι, πρέπει να μπορείς να συγχωρείς κι ο ίδιος τον εαυτό σου. Αγαπητά μου «παιδιά» εγώ θα είμαι πάντα μαζί σας κι ας βασιλεύει η αχαριστία.

Μα επιτέλους φτάνει δάσκαλε (Γιάννης Καρπούζας) ξεφώνισα σε λίγο από το ρυθμικό χτύπημα της εξώπορτας του εφημερείου. Η άφιξη του πρόωρου νεογνού από την Ξάνθη διέκοψε τα πρέπει, να είστε, κι όλα τα σχετικά. Με απήλλαξαν απ' τις γλυκές στην αρχή παραινέσεις, αργότερα όμως εφιαλτικές. Η αποπνικτική ατμόσφαιρα του Νεογνολογικού τμήματος (αυτός το πρωτοδημιούργησε), μ' έφεραν στις αναποδιές μου, καθώς με βαριά φωνή απάντησα:

Εμπρός, ποιος είναι πάλι;

(Δελτ Α' Παιδιατρ Κλιν Πανεπ Αθηνών 2008, 55(1):74-75)

Λέξεις ευρετηριασμού: δάσκαλος, συμβουλές.

Advice from a teacher

Th. Tabakis

(Ann Clin Paediatr 2008, 55(1):74-75)

Key words: teacher, advice from a teacher.